

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217215977
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1217215977.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, Bratislava, proti žalovanému: A. E., H.. XX.XX.XXXX, R. C. R. XX, C., o zaplatenie 178,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29. novembra 2017, č. k. 67Csp/95/2017-97, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 44,01 eur spolu s úrokom z omeškania, v zostávajúcej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Zistený skutkový stav posúdil po právnej stránke podľa § 488, § 491 ods. 1, ods. 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, ods.2, § 52 ods. 1, ods.2, § 53 ods. 1, § 53a ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 4 písm. t), § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, § 96 ods. 7, § 47 ods. 1, § 76 ods. 7, § 82 ods. 1 písm. g), ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o veci rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 297 písm. b) C.s.p. vzhľadom na to, že ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol na základe zmluvy o dodávke plynu vzájomný vzťah, predmetom ktorého bol na jednej strane záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému dodávku plynu a na strane druhej záväzok žalovaného uhrádzať žalobcovi za dodávku plynu jej cenu. Na uvedenom podklade žalobca vyúčtoval žalovanému vyúčtovacou faktúrou č. 7438198494, zo dňa 23.04.2015, splatnou dňa 31.05.2015, za obdobie od 19.04.2014 do 18.04.2015, cenu za dodané služby v sume 7,34 eur, vyúčtovacou faktúrou č. 7438227637, zo dňa 22.04.2016, splatnou dňa 31.05.2016, za obdobie od 19.04.2015 do 18.04.2016, cenu za dodané služby v sume 25,34 eur a vyúčtovacou faktúrou č. 7415984161, zo dňa 05.10.2016, splatnou dňa 19.10.2016, za obdobie od 19.04.2016 do 29.09.2016, cenu za dodané služby v sume 11,33 eur. Žalovaný dlžnú sumu doposiaľ žalobcovi neuhradil, preto ho zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy 44,01 eur spolu s úrokom z omeškania. Žalobcovi však nepriznal vyúčtované poplatky v sume 3 eur, 5 eur a 10 eur za vystavenie a zaslanie upomienok a zabezpečenie účtovného prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu, keď pri posudzovaní nárokov uplatnených žalobcom v konaní vychádzal z toho, že zmluva o dodávke plynu, uzavretá medzi stranami sporu, má charakter spotrebiteľskej zmluvy. S poukazom na to, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku je považované aj ustanovenie, na základe ktorého dodávateľ požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, dospel k záveru, že poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy, za upomienky, za uzavretie dohody v splátkach a pod., účtované podľa sadzobníkov a cenníkov dodávateľov) predstavujú

plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie dodávateľa spočívajúce v účtovaní týchto poplatkov možno vo vzťahu k spotrebiteľovi hodnotiť ako poškodzujúce. S poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti, pretože pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytne skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Dodal, že žalobca nepreukázal zmluvný, ani zákonný podklad, na základe ktorého sa domáha zaplatenia týchto "nákladov" a ani nepreukázal, že by žalovanému nejaké upomienky doručoval. Pokiaľ účtovaná suma 3, 5, resp. 10,- eur má predstavovať náklady žalobcu spojené s výzvami adresovanými a doručovanými žalovanému, žalobca má možnosť domáhať sa náhrady nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky ako príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak bezpochyby nie za opakované, bezúčelné výzvy na úhradu dlhu (v danom prípade sa jedná celkom o 13 výziev), pričom je zároveň povinný výšku takto vzniknutých nákladov v konaní aj preukázať, čo neurobil. Pokiaľ ide o sumu 78,53 eur, ktorú si žalobca účtoval za zbytočnú jazdu pri prerušení dodávky zemného plynu pre nesplnenie finančných záväzkov žalovaného, súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu, že účtovanie sumy 78,53 eur nemá oporu v zákone (§ 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z.), ani v zmluvných dojednaniach strán sporu. Žalobca nepredložil obchodné podmienky, ktoré podľa jeho tvrdenia mali upravovať ďalšie práva a povinnosti strán sporu, a ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou uzavretej zmluvy o dodávke plynu. Pokiaľ aj v súvislosti s prerušením dodávky zemného plynu z dôvodu porušenia finančných záväzkov žalovaného vznikli žalobcovi náklady, potom je povinný vznik a výšku týchto nákladov preukázať. Žalobca však reálnu a skutočnú výšku vzniknutých nákladov ničím nepreukázal. Preukazným prostriedkom nie je a nemôže byť cenník žalobcu, aj keď je verejne dostupný na jeho webovej stránke, ktorý nemôže bez jeho pripojenia k uzavretej zmluve napĺňať obsah a silu dôkazného prostriedku preukazujúceho vzniknutý nárok. Ak by sa aj rešpektoval predpokladal výkonu fakturovanej služby zo strany žalobcu ako je zbytočný výjazd, neprehliadnuteľným je určenie ceny bez bližšej špecifikácie a spôsobu jej určenia, z ktorej nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca stanovil výšku účtovaných nákladov, akým spôsobom je v účtovanej cene zohľadnená napr. vzdialenosť miesta, druh použitého dopravného prostriedku, pohonných hmôt, či výjazd zahŕňa návštevu jedného alebo viacerých odberných miest, či subsumuje aj cenu výkonov priamo súvisiacich s prerušením dodávky plynu a pod. Túto povinnosť, vzhľadom na charakter vzniknutej pohľadávky (bez existujúcej objednávky a vzájomnej dohody zmluvných strán), preto nemožno nahraďiť odkazom na paušálne stanovenú cenu podľa žalobcom vypracovaného cenníka, nezohľadňujúceho výšku skutočne vynaložených nákladov v tom - ktorom konkrétnom prípade. Výrok o trovách konania odôvodnil § 255 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo jeho žalobe aj v tejto časti vyhovené, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, dôvodiac tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dodal, že podstata nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie spočíva najmä v opomenutí postavenia a kompetencií Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, v absencii právomoci súdu konať vo veci prijateľnosti, či neprijateľnosti obchodných podmienok, nezohľadnenia rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, v nesprávnej aplikácii § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v nesprávnom postupe a rozhodnutí súdu z hľadiska jeho odôvodnenia, možného preskúmania, presvedčivosti a prijateľnosti, v nepredvídateľnom postupe konajúceho súdu, v porušení ustanovení o skutkových tvrdeniach strán, ustanovení o nespornom tvrdení žalobcu, v porušení ustanovení o odstraňovaní väd podania, v porušení ustanovení o zjavne nedôvodnej žalobe, v nesprávnom právnom posúdení, v tom, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Poukázal na osobitnú zákonnú úpravu a reguláciu vykonávanú Úradom pre reguláciu sieťových odvetví s dôrazom na to, že úrad ako jediný zákonom určený štátny orgán má vo svojej kompetencii schváliť a tým i určiť obsah jeho obchodných podmienok, v dôsledku čoho sú tieto podmienky regulované ustanoveniami vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. V tejto súvislosti poukázal na všeobecnú časť dôvodovej správy k zákonu č. 250/2012 Z.z., na rozsudok Súdného dvora EÚ z 10. septembra 2014 vo veci C 34/13, na relevantné ustanovenia zákona č. 250/2012 Z.z., na obchodné podmienky žalobcu a na rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. V súvislosti

s prerušením dodávky zemného plynu poukázal na to, že z platného právneho poriadku vyplýva, že úkony prerušenia dodávky zemného plynu vykonáva prevádzkovateľ distribučnej siete (osoba odlišná od žalobcu) a pokiaľ požaduje od žalovaného odplatu za prerušenie dodávky zemného plynu, toto súvisí s tým, že tieto úkony v zmysle platného právneho poriadku vykonáva prevádzkovateľ distribučnej siete - plynárenský podnik oprávnený na distribúciu plynu, t.j. obchodná spoločnosť SPP - distribúcia, a.s., ktorá pri prerušení dodávky najprv realizuje fyzické prerušenie, ak to nie je možné, nasleduje tzv. účtovné, administratívne, prerušenie dodávky zemného plynu, pričom táto spoločnosť vo svojom katalógu služieb definuje úkony, ktoré vykonáva pre tretie osoby, v rámci nich i pre dodávateľa zemného plynu, medzi ktorých patrí i žalobca, a v zmysle tohto katalógu, zverejneného na internete, požaduje odplatu za tieto úkony i od žalobcu, ktorý následne požaduje odplatu od dotknutých osôb, ktorých sa úkony týkajú. Dodal, že v tomto konaní nebolo sporné, že k tomuto úkonu prerušenia dodávky zemného plynu došlo osobou odlišnou od žalobcu, na ktorého katalóg služieb poukázal. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nezohľadnil, že činnosť žalobcu a prevádzkovateľa distribučnej siete, s poukazom na obchodné podmienky žalobcu a prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej siete, je presne vymedzená národným regulátorom. Zdôraznil, že prevádzkovateľ úkon prerušenia fakturuje žalobcovi a tento ho fakturuje žalovanému, a preto je nesprávna úvaha súdu o počte kilometrov, druhu dopravného prostriedku, množstva odberných miest, keď skutočný náklad žalobcu vychádza z toho, čo mu fakturuje prevádzkovateľ distribučnej siete. Opätovne poukazoval na rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a § 13 ods. 4 Zákona o regulácii v sieťových odvetviach s poukazom na záväznosť prevádzkového poriadku, ktorým sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal. Zdôraznil, že národným regulátorom schválené obchodné podmienky sa stávajú súčasťou zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a nemožno súhlasiť s tým, že povinnosť náhrady pri úkone prerušenia dodávky zemného plynu nemá oporu v zmluvných dojednaniach. Zdôraznil, že obsah konkrétnych obchodných podmienok nebol nikým spochybnený (ani žalovaným, ani súdom prvej inštancie), žalobca urobil skutkové tvrdenia o obsahu zmluvných podmienok, tieto označil, z týchto presne citoval, uviedol, kde sú povinne zverejnené a tieto skutkové tvrdenia žalovaný nepoprel. S poukazom na § 151 ods. 1 C.s.p. poukázal na danosť nespornosti skutkového tvrdenia žalobcu o obsahu zmluvných podmienok, čomu odporuje zamietavý výrok súdu, ako i jeho odôvodnenie, čím došlo k porušeniu ustanovení Civilného sporového poriadku o skutkových tvrdeniach strán a porušení ustanovení Civilného sporového poriadku o nespornom tvrdení žalobcu. Dal do pozornosti § 129 ods. 1 a § 138 C.s.p. Argumentoval odopretím mu možnosti reagovať na nevyslovenú úvahu súdu o tom, ako posúdi jeho nárok na zaplatenie. Argumentoval vylúčením preskúmania regulovanej zmluvnej dokumentácie súdom prvej inštancie a v tejto súvislosti poukázal na osobitnú charakteristiku regulovaného trhu s energetikou, kde za účelom ochrany spotrebiteľa národný regulátor vykonáva vecnú reguláciu a podľa Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách regulované ustanovenia nepodliehajú preskúmaniu a ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, osobitne ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú aproximáciou Smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odvolával sa v tejto súvislosti na judikatúru Európskeho súdneho dvora k Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a vytýkal súdu prvej inštancie, že nezohľadnil to, že obchodné podmienky, zmluvné podmienky žalobcu odrážajú obsah regulačných ustanovení, a preto nemohol určiť záver o nepriznaní časti nároku s poukazom na neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluvnej dokumentácii žalobcu, nakoľko táto odráža obsah regulačných ustanovení, je priamo určená rozhodnutím regulačného úradu. S poukazom na § 415 Občianskeho zákonníka uviedol, že pokiaľ dochádza k neoprávnenému odberu plynu, môže následne dochádzať k škode prevádzkovateľa distribučnej siete alebo i žalobcu, a subjekty, ktorým škoda hrozí, majú zákonom danú prevenčnú povinnosť škode predchádzať. Pokiaľ ide o sumu 78,53 eur, ktorú ako náklad od žalovaného požaduje, tento nárok súvisí s tým, že odplatu za prerušenie dodávky zemného plynu požaduje od neho obchodná spoločnosť SPP - distribúcia, a.s., nejde o nejaký jeho príjem, ale od toho, že tretia osoba v rámci prevenčnej povinnosti musí úkon vykonať, za čo požaduje od neho odplatu v zmysle katalógu služieb tejto spoločnosti, pričom cena za prerušenie dodávky zemného plynu zahŕňa cestovné náklady zamestnanca a daná cena sa uplatňuje v prípade, ak z dôvodov na strane odberateľa plynu nie je možné pri návšteve odberného miesta fyzicky prerušiť/obmedziť distribúciu plynu do odberného miesta považuje voči tomuto dodávateľovi plynu za prerušenú/obmedzenú (administratívne prerušenie). Požiadavka na zaplatenie odplaty za tieto úkony je preto vyjadrením právneho stavu, ktorý má vždy svoj základ v porušení povinnosti, a nemožno preto vôbec uvažovať o nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán. Poukázal na povinnosť upomínať žalovaného - zasielať upomienky vzhľadom na § 17 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z.z. označenom ako ochrana

odberateľa elektriny, odberateľa plynu a univerzálna služba a v nadväznosti na uvedené argumentoval, že zo zákona je povinný odberateľa upomínať a zo žiadneho ustanovenia platného právneho poriadku nevyplýva, že by bol povinný znášať s týmto spojené náklady, osobitne v situácii, kedy táto činnosť vyplýva len z porušenia povinností odberateľa plynu. Zo žiadneho cenového rozhodnutia nevyplýva, že by náklady na toto upomínanie boli súčasťou nejakej inej zložky, položky platenej žalovaným žalobcovi. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuvádza to, že by mal žalobca túto činnosť vykonávať bezplatne, resp. že by náklady na toto upomínanie boli súčasťou nejakej inej položky platenej žalovaným žalobcovi. Pri týchto nákladoch potom ide o náklady sledovania úhrad žalovaného, náklady na vyhotovenie upomienky, náklady obálky a kancelárskeho papiera, náklady podania zásielky na poštovú prepravu a náklady poštovného. Zdôraznil, že žalovaný porušením svojich platobných povinností vyvolal povinnosť žalobcu tomuto zaslať a vystaviť upomienku, pričom zo zákona je žalobca povinný sledovať úhrady žalovaného, neplnenie platobných povinností žalovaného musí zistiť a žalovaného musí upozorniť, a to všetko v rámci ochrany odberateľa plynu, nejedná sa teda o činnosť v záujme ochrany nejakých záujmov žalobcu, za čo mu následne patrí náhrada nákladov, ktorú mu priznáva Úrad pre reguláciu sieťových odvetví. Namietal, že z napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva to, že by sa súd prvej inštancie problematikou nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán, či stupňom tejto nerovnováhy, akokoľvek zaoberal, nevyplýva z neho, akú konkrétnu nerovnováhu videl v danom prípade, a prečo a na základe čoho vyvodil, že sa jedná o nerovnováhu značnú. Namietal absenciu podmienok pre rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, keď v danej veci nešlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci vzhľadom na osobitosť úpravy trhu s energetikou, postavenie národného regulátora, postavenie žalobcu ako regulovaného subjektu, aplikáciu Smernice Rady 93/13/EHS, rozsudkov Súdneho dvora EÚ, potrebu značnej nerovnováhy, nutnosť skúmania všetkých okolností vzniku zmluvy. Namietal nepredvídateľnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď mu súd prvej inštancie nedal možnosť osobitne sa vyjadriť k tomu, aké rozhodnutie mieni prijať a že mal v takom prípade vo veci nariadiť pojednávanie. S odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR poukázal na preferenciu platnosti právneho úkonu, a to i vo vzťahoch spotrebiteľských a namietal tiež porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej (zamietajúcej) časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 178,54 eur spolu s úrokmi z omeškania. V bode II. žaloby označenej ako "Skutkový stav" svoj žalobný nárok skutkovo odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným ako odberateľom zmluvu, predmetom ktorej bola jeho povinnosť dodávať žalovanému zemný plyn a povinnosť žalovaného zaplatiť mu za dodaný zemný plyn dohodnutú cenu, resp. takáto povinnosť vznikla na základe prihlášky k odberu zemného plynu. Ďalšie práva a povinnosti strán boli stanovené obchodnými podmienkami žalobcu, dostupnými na jeho internetovej stránke. Za určujúce žalobca považoval ceny podľa svojho cenníka určené na základe rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, zverejnené na jeho internetovej stránke. Poukázal na to, že žalovanému vystavil za dodaný zemný plyn faktúry, ktoré však žalovaný neuhradil riadne a včas, a to ani napriek písomným výzvam a ku dňu podania žaloby k úhrade dlhu žalovaného zostali sumy vo výške 5 eur, doklad č. 3130108071 zo dňa 10.02.2016, splatná dňa 24.02.2016, vo výške 5 eur, doklad č. 3120118778 zo dňa 10.06.2016, splatná dňa 24.06.2016, vo výške 3 eur, doklad č. 3102092331 zo dňa 10.07.2015, splatná dňa 24.07.2015, vo výške 11,33 eur, doklad č. 7415984161 zo dňa 05.10.2016, splatná dňa 19.10.2016, vo výške 3 eur, doklad č. 3120105706 zo dňa 10.11.2015, splatná dňa 24.11.2015, vo výške 5 eur, doklad č. 3190157268 zo dňa 12.07.2016, splatná dňa 26.07.2016, vo výške 3 eur, doklad č. 3150141952 zo dňa 11.08.2015, splatná dňa 25.08.2015, vo výške 3 eur, doklad č. 3102079037 zo dňa 10.12.2014, splatná dňa 24.12.2014, vo výške 10 eur, doklad č. 3140177500 zo dňa 15.11.2016, splatná dňa 29.11.2016, vo výške 3 eur, doklad č. 3110101148 zo dňa 10.12.2015, splatná dňa 28.12.2015, vo výške 7,34 eur, doklad č. 7438198494 zo dňa 23.04.2015, splatná dňa 31.05.2015, vo výške 78,53 eur, doklad č. 4900119800 zo dňa 11.08.2016, splatná dňa 25.08.2016, vo výške 25,34 eur, doklad č. 7438227637 zo dňa 22.04.2016, splatná dňa 31.05.2016, vo výške 3 eur, doklad č. 3170121964 zo dňa 10.09.2015, splatná dňa 24.09.2015, vo výške 5 eur, doklad č. 3130106296 zo dňa 13.01.2016, splatná dňa 27.01.2016, vo výške 5 eur, doklad č. 3150157711 zo

dňa 10.05.2016, splatná dňa 24.05.2016, vo výške 3 eur, doklad č. 3180136567 zo dňa 12.10.2015, splatná dňa 26.10.2015. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania, domáhal sa aj zaplata úrokov z omeškania.

6. Súd prvej inštancie zamietol žalobcom uplatňovaný nárok na zaplata poplatkov za vystavenie a zaslanie upomienok v sume 3 eur, 5 eur a 10 eur a nárok na zaplata nákladov zabezpečenia fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu v sume 78,53 eur, a to s poukazom na spotrebiteľský charakter zmluvy o dodávke plynu uzavretej medzi stranami. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na základe ktorej žalobca ako dodávateľ požaduje od žalovaného ako spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, považoval dojednanie poplatkov za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy, za upomienky, za uzavretie dohody v splátkach a pod.), účtované podľa sadzobníkov a cenníkov žalobcu, ktoré predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie žalobcu spočívajúce v účtovaní týchto poplatkov vyhodnotil vo vzťahu k žalovanému spotrebiteľovi ako poškodzujúce (§ 53 ods. 4 písm. t/ Obč. zák.). Dospel tiež k záveru, že žalobca nepreukázal zmluvný, ani zákonný podklad, na základe ktorého sa domáha zaplata týchto nákladov a nepreukázal, že by žalovanému nejaké upomienky doručoval. Pokiaľ účtovaná suma za upomienky má predstavovať náklady žalobcu spojené s výzvami adresovanými a doručovanými žalovanému, konštatoval, že žalobca má možnosť domáhať sa náhrady nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky ako príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., pričom je zároveň povinný výšku takto vzniknutých nákladov v konaní aj preukázať, čo neurobil. Nárok na zaplata sumy 78,53 eur, ktorú si žalobca účtoval za zbytočnú jazdu pri prerušení dodávky zemného plynu pre nesplnenie finančných záväzkov žalovaného, zamietol z dôvodu, že účtovanie sumy 78,53 eur nemá oporu v zákone (§ 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z.), ani v zmluvných dojednaniach strán sporu, keďže žalobca nepredložil obchodné podmienky, ktoré podľa jeho tvrdenia mali upravovať ďalšie práva a povinnosti strán sporu, a ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou uzavretej zmluvy o dodávke plynu. Pokiaľ aj v súvislosti s prerušením dodávky zemného plynu z dôvodu porušenia finančných záväzkov žalovaného vznikli žalobcovi náklady, mal za to, že žalobca je povinný vznik a výšku týchto nákladov preukázať. Dospel tak k záveru, že žalobca reálnu a skutočnú výšku vzniknutých nákladov ničím nepreukázal, a to ani cenníkom verejne dostupnom na jeho webovej stránke, ktorý nemôže bez jeho pripojenia k uzavretej zmluve napĺňať obsah a silu dôkazného prostriedku preukazujúceho vzniknutý nárok. Za predpokladu výkonu fakturovanej služby zbytočného výjazdu, vytkol žalobcovi určenie ceny bez bližšej špecifikácie a spôsobu jej určenia, z ktorej nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca stanovil výšku účtovaných nákladov, akým spôsobom je v účtovanej cene zohľadnená napr. vzdialenosť miesta, druh použitého dopravného prostriedku, pohonných hmôt, či výjazd zahŕňa návštevu jedného, alebo viacerých odborných miest, či subsumuje aj cenu výkonov priamo súvisiacich s prerušením dodávky plynu za stavu, keď túto povinnosť nemožno nahradiť odkazom na paušálne stanovenú cenu podľa žalobcom vypracovaného cenníka, nezohľadňujúceho výšku skutočne vynaložených nákladov.

7. Konanie sa začína doručením žaloby (§ 156 C.s.p.), ktorá je procesným úkonom, ktorým si žalobca uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva (§ 131 C.s.p.) a obracia sa tak na súd, aby o jeho veci autoritatívne rozhodol. Žaloba má okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 ods. 1 C.s.p.) obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 132 ods. 1 C.s.p. Existencia riadne podanej žaloby je základnou podmienkou pre začatie civilného sporového konania, a preto súd v prvom rade musí skúmať, či žaloba spĺňa zákonom stanovené náležitosti. Ak zistí, že žaloba nemá predpísané náležitosti, teda je neúplná, alebo síce má požadované náležitosti, ale tieto (niektoré z nich) sú uvedené nepresne, neurčito alebo nezrozumiteľne, teda je nesprávna, je povinný vyzvať stranu na jej doplnenie alebo opravu pod následkom odmietnutia podania (§ 129 ods. 1, 2 C.s.p.). Základnou zložkou žaloby je tzv. žalobný nárok, ktorým žalobca stanovuje predmet konania a tým aj rozsah súdnej ochrany; žalobný nárok je vymedzený žalobným petitom a skutkovým odôvodnením žaloby. Posúdenie skutkových okolností podľa určitej právnej normy je povinnosťou súdu (iura novit curia), ktorý skúma, či platné právo umožňuje, aby na základe žalobcom tvrdeného skutkového stavu, mohlo byť nároku ním uplatňovanému vyhovieť; žalobca nie je povinný uplatnený nárok kvalifikovať po právnej stránke.

8. Podanou žalobou žalobca zároveň vymedzuje rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej), ktoré predstavujú údaje nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť, a preto sa žalobcovi ukladá uviesť v žalobe také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v žalobnom petite svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje

jeho jednoznačnú individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke. Samotný žalobný petít musí logicky vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností v žalobe, a v prípade ich (úplnej alebo čiastočnej) absencie v žalobe, kedy nemožno zistiť, na základe čoho má súd o žalobnom návrhu rozhodnúť, je žaloba neúplná, i keď samotný žalobný petít je presne, určite a zrozumiteľne formulovaný.

9. Možno preto uzavrieť, že v sporovom konaní stíha žalobcu zodpovednosť za voľbu žaloby, za jej obsah z hľadiska opisu rozhodujúcich skutočností a za formuláciu žalobného petítu, súd je povinný ho len poučiť v intenciách jeho procesných práv a povinností, nemôže (nesmie) však za žalobcu vykonať priamu vecnú formuláciu návrhu výroku rozsudku a vymedziť za neho relevantný skutkový dej, či poučiť ho o vhodnosti voľby tej ktorej žaloby v konkrétnom prípade.

10. V posudzovanej veci žalobca neuviedol v podanej žalobe všetky rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých sa v žalobnom petíte domáha zaplataenia žalovanej istiny s príslušenstvom. Z podanej žaloby nie je zrejmé, či sa žalobca domáha zaplataenia žalovanej pohľadávky 178,54 eur len ako ceny fakturovanej žalovanému za dodaný zemný plyn, alebo či sú v žalovanej istine zahrnuté aj (ďalšie) odplaty za iné vecné plnenia, na akom skutkovom základe mu vznikol na ich zaplataenie nárok a z čoho vychádza opodstatnenosť ich výšky. Zo žaloby teda vôbec nevyplýva, že žalobca sa domáha aj zaplataenia poplatkov za vystavenie a zaslanie upomienok, či úhrady za prerušenie dodávky plynu, na základe akých skutočností mu tieto nároky mali vzniknúť a z čoho odvodzuje výšku, v akej si tieto nároky uplatňuje. Žalobca totiž nemôže opis rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 C.s.p.). Pokiaľ tak v danej veci žalobca urobil, ide o vadu žaloby, v ktorej absentuje úplný a pravdivý opis rozhodujúcich skutočností, na doplnenie ktorého nedostatku bol prvoinštančný súd povinný žalobcu vyzvať pod následkom odmietnutia podania postupom podľa § 129 C.s.p.

11. Súd prvej inštancie tak v danej veci pochybil, pokiaľ žalobcu nevyzval na odstránenie vád žaloby jej doplnením o určitý (jasný, zreteľný) opis konkrétnych rozhodujúcich skutočností a sám aktívne prevzal iniciatívu a zisťoval z listinných dôkazov; pripojených žalobcom k žalobe; na základe akých skutočností sa žalobca domáha zaplataenia žalovanej pohľadávky a ustálil (ujasnil) si tak predmet konania po skutkovej stránke. V kontradiktórnom procese je neprípustné, aby súd iniciatívne zisťoval z predložených dôkazov to, čo strana v konaní netvrdila, naopak jeho úlohou je zisťovať z predložených dôkazov, či strana nimi preukázala to, čo v konaní tvrdila. V dôsledku uvedeného pochybenia nemožno za správny považovať ani ďalší procesný postup súdu prvej inštancie, keď rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) C.s.p. považujúc (vadné) skutkové tvrdenia za nesporné.

12. Hoci v danej veci súd prvej inštancie už svojou aktivitou skutkovo vymedzil zaplataenia akých konkrétnych nárokov sa žalobca v žalobnom petíte domáha, napriek tomu však bude v ďalšom konaní úlohou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu postupom podľa § 129 C.s.p. na doplnenie neúplne podanej žaloby o jej skutkové odôvodnenie, teda na vymedzenie predmetu konania po skutkovej stránke určitým a zrozumiteľným opisom konkrétnych rozhodujúcich skutočností, z ktorých má vyplývať dôvodnosť v žalobnom petíte ním uplatňovaného nároku v zostávajúcej výške (134,53 eur), a to pod následkom odmietnutia podania v tejto časti. Uvedený postup je nevyhnutný z toho dôvodu, že súd je povinný žalobu doručiť žalovanému na vyjadrenie; pod následkom sudcovskej koncentrácie; až vtedy, ak ide o riadne podanú žalobu, ktorú neodmietol (§ 167 ods. 1 C.s.p.) a potom len v prípade, ak žalovaný kvalifikovane (účinne) nepoprie žalobcom riadne (úplne a zrozumiteľne) v žalobe uvedené rozhodujúce skutkové tvrdenia, môže nastúpiť právna domnienka nespornosti skutkových tvrdení žalobcu (riadne v žalobe uvedených), ktoré si súd osvojí ako zistený skutkový stav a bude z nich pri rozhodovaní vychádzať (§ 215 C.s.p.). V prípade, ak žalobca požadovaným spôsobom nedoplní chýbajúce náležitosti žaloby, súd podanie (v tejto časti) odmietne; nie je totiž možné zamietnuť žalobu, z ktorej nie je zrejmé aký konkrétny nárok si ňou žalobca uplatňuje; to by malo za následok, že vo vzťahu k takto zamietnutej (neúplnej) žalobe by nebolo možné ani posúdiť prípadnú prekážku res iudicata. Môže však nastať aj taká procesná situácia, že žalobcom v žalobe uvádzané skutkové tvrdenia zodpovedajú síce náležitostiam vyplývajúcim z § 132 ods.1 C.s.p. a možno tak na ich základe vymedziť predmet konania po skutkovej stránke, ale súd ich nebude považovať za postačujúce, a vtedy môže požiadať žalobcu o ďalšie konkrétne skutkové tvrdenia na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností postupom podľa § 150 ods. 2 C.s.p.

13. V danej veci súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 297 písm. b) C.s.p. bez nariadenia pojednávania, keď (zrejme) považoval skutkové tvrdenia strán za nesporné a mal za to, že išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia, a žalobu (čiastočne) zamietol z dôvodu zistenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj z dôvodu, že žalobca nepreukázal zmluvný, ani zákonný podklad uplatňovaných nárokov, a ani ich výšku. Odhliadnuc od vyššie uvedených nedostatkov podanej žaloby a chybného postupu súdu prvej inštancie, žalobca v podanom odvolaní dôvodne vytyka konajúcemu súdu, že nepostupoval správne, pretože na prejednanie sporu bez nariadenia pojednávania neboli splnené zákonné predpoklady.

14. Podstata kontradiktórnosti sporového konania spočíva v tom, že strany musia dostať reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na protiargumenty protistrany; a zásada rovnosti, resp. princíp rovnosti zbraní, má v kontradiktórnom spore garantovať strane, aby jej bola poskytnutá rozumná možnosť obhajovať sa za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú vo vzťahu k protistrane. V kontradiktórnom spore musí byť stranám; za rovnakých procesných podmienok; umožnené uplatniť svoj vplyv na konečné meritórne rozhodnutie súdu realizáciou ich procesných práv a v nadväznosti na uvedenú zásadu konajúci súd zákonným spôsobom vyhodnotí procesnú aktivitu oboch strán a túto následne premietne do záverov pre svoje konečné rozhodnutie.

15. Z hľadiska ďalšieho procesného postupu je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ súd overuje pravdivosť (právne významných) skutkových tvrdení strán sporu, zisťuje, či strana ňou uvádzané skutkové tvrdenia preukázala na základe vykonaných dôkazov, rieši tak skutkové otázky a výsledkom tejto hodnotiacej činnosti súdu sú jednotlivé skutkové zistenia (poznatky) a z nich vyvedené skutkové závery súdu. Hodnotiaci skutkový záver prijatý súdom na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemožno považovať za právne posúdenie. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery tak, že aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Súd tak subsumuje vykonaným dokazovaním ustálený skutkový stav pod hypotézu (skutkovú podstatu) konkrétnej právnej normy, aby mohol dospieť k právnemu záveru, či a komu prizná právo, alebo uloží povinnosť.

16. Pokiaľ v danom prípade súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoj nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky a nákladov za prerušenie dodávky plynu, pristúpil k zisťovaniu pravdivosti skutkových tvrdení na základe žalobcom predložených dôkazov a následne výsledky hodnotenia týchto dôkazov (v ich vzájomnej súvislosti) premietol do prijatých skutkových záverov o tom, že žalobca nepreukázal dôvodnosť týchto žalovaných nárokov. Za tejto procesnej situácie, t.j. keď súd zisťoval na základe predložených (listinných) dôkazov skutkový stav, t.j. pravdivosť skutkových tvrdení, nemohol vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pretože jeho právne posúdenie veci už nevychádzalo zo skutkového stavu vyplývajúceho z nesporných skutkových tvrdení strán. Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania nemožno založiť na závere, že niektorá zo strán neunesla dôkazné bremeno ohľadom ňou tvrdených rozhodujúcich skutočností.

17. Súd prvej inštancie však nie je povinný bezvýhradne si osvojiť nesporné skutkové tvrdenia strán, ale môže mať; v intenciách § 186 ods. 2 C.s.p.; dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných (nesporných) tvrdení strán, a to najmä v prípadoch ak nie sú podložené relevantnými dôkazmi na ich preukázanie. V tomto prípade však nemôže vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a žalobu zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena, ale musí na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie, na ktorom oboznámi strany postupom podľa § 181 ods. 2 C.s.p. o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za (ne)sporné a poskytne im tak možnosť vyjadriť sa, aby bola zachovaná požiadavka kontradiktórnosti konania; a ďalej je už na zvážení konajúceho súdu, či postupom podľa § 181 ods. 4 C.s.p. stranám ešte poskytne dodatočnú lehotu na splnenie povinnosti uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, či označiť alebo predložiť dôkazy.

18. Pokiaľ v danom prípade súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za upomienky ešte aj z dôvodu právneho posúdenia dojednanej zmluvnej podmienky ako neplatnej a vychádzal z nespornosti skutkových tvrdení bez posudzovania predložených dôkazov, mohol z tohto dôvodu žalobu zamietnuť bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b/ C.s.p.) len za súčasného dodržania podmienky kontradiktórnosti konania, ktorá by bola za tejto situácie (keď žalovaný

neprijateľnosť zmluvnej podmienky nenamietal) zachovaná buď doručením výzvy stranám, aby sa k ex offo preskúmvanej zmluvnej podmienke z hľadiska neprijateľnosti vyjadrili, alebo by bolo potrebné nariadiť pojednávanie a túto skutočnosť oznámiť stranám v rámci predbežného právneho posúdenia veci.

19. Potreba zachovania princípu kontradiktórnosti v spotrebiteľských sporoch pri skúmaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách z úradnej povinnosti konajúcim súdom vyplýva aj z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, ktorý vo svojom rozsudku z 21. februára 2013 vo veci C 472/11, konštatoval, že: "Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodiť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ, informovaný o svojich právach, navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená. V každom prípade zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy." V tomto rozhodnutí ESD; s odkazom na body 50, 54, 55, 56 rozsudku z 2. decembra 2009, Komisia/Írsko a i., C 89/08; poukázal na to, že zásada kontradiktórnosti je súčasťou práva na obhajobu a zaväzuje súd dodržiavať ju predovšetkým vtedy, keď rozhoduje spor na základe dôvodu uplatneného ex offo, ako aj na to, že zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti nepriznáva každému účastníkovi konania len právo oboznámiť sa s listinami a pripomienkami predkladanými súdu protistranou a vyjadrovať sa k nim, ale tiež zahŕňa právo účastníkov konania oboznamovať sa a vyjadrovať sa k právnym dôvodom uplatňovaným súdom ex offo, na ktorých chce súd založiť svoje rozhodnutie. Na splnenie požiadaviek spojených s právom na spravodlivé súdne konanie je totiž potrebné, aby sa účastníci konania oboznámili a mali možnosť kontradiktórne sa vyjadriť tak ku skutkovým, ako aj k právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania, pričom (aj) možnosť spotrebiteľa vyjadriť sa v tomto smere takisto zodpovedá povinnosti vnútroštátneho súdu, vziať prípadne do úvahy vôľu vyjadrenú spotrebiteľom vtedy, keď si je vedomý toho, že nekalá podmienka nie je záväzná, nepraje si však, aby bolo vylúčené jej uplatnenie, čím vyslovuje slobodný a vedomý súhlas s dotknutou podmienkou (súd totiž nemusí podľa smernice vylúčiť uplatnenie dotknutej podmienky, pokiaľ spotrebiteľ, po tom, čo bol upozornený súdom, nepovažuje za potrebné namietat' nekalý a nezáväzný charakter podmienky).

20. Požiadavka na dôslednom zachovaní kontradiktórnosti konania má zabrániť vydaniu prekvapivého rozhodnutia, ktoré súd založí na právnych záveroch vyvedených z jeho povinnosti ex offo posúdiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky alebo na neaplikovaní právnej domnienky o nespornosti skutkových tvrdení. Bez vytvorenia procesnej príležitosti strane v prvoinštančnom konaní kontradiktórne sa vyjadriť a právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia, či predložiť nové dôkazy, ktoré sa z jej hľadiska nejavili ako významné, dochádza k porušeniu princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva. Princíp kontradiktórnosti je nevyhnutné v prvoinštančnom konaní dodržať i so zreteľom na to, že v odvolacom konaní má strana v dôsledku účinkov sudcovskej a zákonnej koncentrácie už len obmedzené možnosti na uplatňovanie nových skutkových tvrdení a na predkladanie nových dôkazov (§ 366 C.s.p.).

21. Pre ďalšie konanie súdu prvej inštancie v danej veci z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie po odstránení väd podania postupom podľa § 129 C.s.p. a po vykonaní úkonov podľa § 167 C.s.p. za predpokladu, že nebudú splnené podmienky pre odmietnutie žaloby, posúdi, či možno skutkové tvrdenia strán považovať za nesporné podľa § 151 C.s.p. Len v prípade, ak skutkové tvrdenia strán budú nesporné, bude môcť o žalobe rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, kedy (na nesporné tvrdenia) nevykonáva dokazovanie (§ 188 C.s.p.) a zoberie za základ zisteného skutkového stavu nesporné tvrdenia strán, ktoré považuje za preukázané (§ 215 C.s.p.) bez toho, aby posudzoval ich existenciu a pravdivosť na základe predložených dôkazov.

22. V prípade ak bude mať súd prvej inštancie o nespornosti (pravdivosti) skutkových tvrdení strán dôvodné pochybnosti a neosvojí si ich ako podklad pre ustálenie skutkového stavu (§ 186 ods. 2 C.s.p.); pretože skutkové tvrdenia nebudú vyplývať z dôkazov predložených súdu na ich preukázanie (§ 132 ods. 3 C.s.p.); musí vo veci nariadiť pojednávanie, na ktorom oboznámi strany postupom podľa § 181 ods. 2 C.s.p. o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za (ne)sporné a umožní im vyjadriť sa, aby bola zachovaná požiadavka kontradiktórnosti konania. V prípade ak súd prvej inštancie bude považovať

skutkové tvrdenia strán za nesporné, ale vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský spor (§ 290 C.s.p.), ex offo pristúpi k preskúmvaniu, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, môže rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania až po tom, ako umožní stranám vyjadriť sa k tým zmluvným podmienkam k preskúmvaniu neprijateľnosti ktorých pristúpi i bez námietky žalovaného, prípadne nariadi vo veci pojednávanie, na ktorom poskytne svoje predbežné právne posúdenie.

23. V danej veci súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania za stavu, keď fakticky nevychádzal z nespornosti skutkových tvrdení strán, a ani neumožnil žalobcovi vyjadriť sa k preskúmvaniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Týmto nesprávnym postupom uprel (reálne nevytvoril) žalobcovi procesnú možnosť kontradiktórne sa vyjadriť k; z hľadiska meritórneho výsledku konania; relevantným skutkovým tvrdeniam, o pravdivosti ktorých nadobudol dôvodnú pochybnosť, resp. k preskúmvaniu neprijateľnosti pre spor relevantnej zmluvnej podmienky, a zmaril tak možnosť aktívnej účasti žalobcu v konaní, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Tým, že žalobca nedostal príležitosť reagovať na danú procesnú situáciu s cieľom ovplyvniť konečné rozhodnutie súdu, bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces (fair process). Vydaniu rozhodnutia súdu musí predchádzať zákonné konanie, t.j. taký procesný postup súdu, v ktorom je zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa ochrany svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom a integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov.

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti; vrátane výroku o náhrade trov konania; zrušil podľa § 389 ods. 1 písm.) C.s.p. a vec mu vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p., v ktorom súd prvej inštancie; viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.); odstráni vytknuté nedostatky vo vyššie naznačovanom smere a po odstránení väd podania na základe riadnej žaloby opätovne posúdi opodstatnenosť (zostávajúcích) nárokov žalobcu z hľadiska relevantnej právnej úpravy a argumentácie žalobcu a svoje úvahy, na základe ktorých dospeje k rozhodnutiu náležitým (zákonným, zrozumiteľným) spôsobom odôvodní a v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov aj tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje

sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).